21 Grams
(USA - 2003 - 125 minuten)

Regie	Alejandro González Iñarritú
Scenario	Guillermo Arriga & Alejandro González Iñarritú
Montage	Stephen Mirrione
Met	Sean Penn, Naomi Watts, Benicio del Toro, Charlotte Gainsbourg, Melissa Leo, e.a.
Muziek	Gustavo Santaolla
Fotografie	Rodrigo Prieto
Productie	Robert Salerno & Alejandro González Iñarritú
Trailer	

Inleiding FilmMagie Sint-Niklaas

Na het overdonderende succes van zijn bejubelde debuutfilm *"Amores Perros"* lost de Mexicaanse regisseur Alejandro Gonzalez Inarritu de verwachtingen in met zijn nieuwste "*21 Grams*".

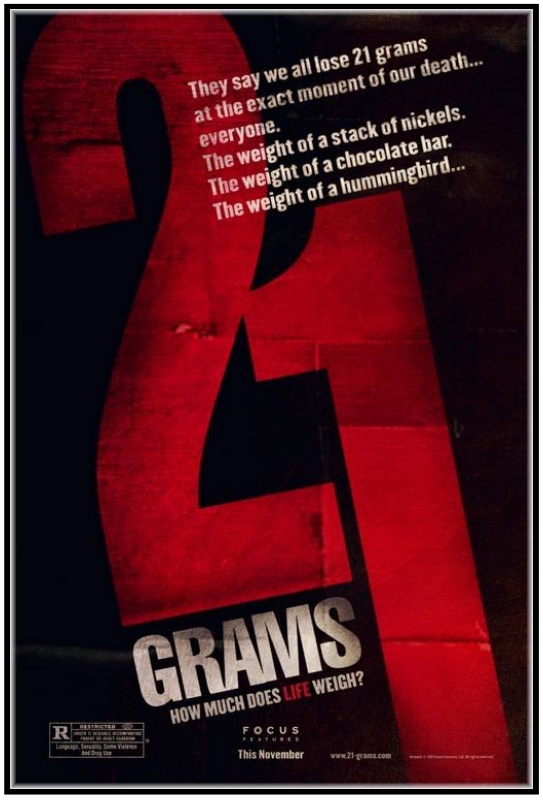

De film schetst via een drieluik de emotionele en fysieke problemen van drie personages over een periode van verschillende maanden.
We volgen de rouwende moeder Christina, de ernstig zieke wiskundige Paul en de herboren ex-gevangene Jack. Ze kennen elkaar niet maar door één voorval raken hun levens onherroepelijk met elkaar verstrengeld.

"*21 Grams*" is een verhaal vol verlies, verslaving, liefde, schuld, toeval, wraak,verplichting, geloof, hoop en verlossing. Iñaritú weet op meesterlijke wijze diepgang te geven aan de strijd van de personages met zichzelf.

21 Grams
(USA - 2003 - 125 minuten)

Mede door de buitengewone acteursregie overtreffen Noami Watts (“Mulholland Drive”), Benicio del Toro (“Traffic”) en Sean Penn (“Dead man walking”, “Mystic River”) zichzelf. Op het Filmfestival van Venetië werd Sean Penn dan ook terecht gelauwerd voor zijn prestatie in "21 Grams".

Wie hield van "Amores Perros" mag "21 grams" niet missen.

Bespreking Film en Televisie

“De ondraaglijke lichtheid van het bestaan”

Alejandro Gonzalez Iñarritú heeft zijn overstap naar Hollywood niet gemist. De talentvolle Mexicaan stormde drie jaar geleden met het heftige “Amores Perros” het film-universum binnen. Zijn Amerikaans debuut “*21 Grams”* is tegelijk verwant en anders, maar de immense intensiteit blijft een constante. Iñarritú kreeg zijn Amerikaanse beurt niet cadeau; tussen zijn debuut en zijn tweede langspeelfilm leverde hij namelijk ook nog een opgemerkte bijdrage tot het mondiale September 11-project - een ander frappant aandeel kwam van Sean Penn - en een in de States gedraaide kortfilm (“The Powder Keg”), met de mooie Clive Owen in de hoofdrol.

“21 Grams” is een in honderden scherven uiteengespat drama over leven en dood, over toeval en voorbestemming, over geloof en fatalisme. Over wat mensen elkaar verschuldigd zijn en hoeveel zij elkaar kunnen vergeven. Op het breekpunt van de versplintering zit, net zoals in “Amores Perros”, een brutaal verkeersongeval dat enkele levens kost en nog een stuk of wat andere verpulvert of in een totale chaos stort. In tegenstelling tot “Amores”, laat Iñarritú het ongeluk buiten beeld (je hoort het alleen op de soundtrack), maar de draagwijdte ervan is des te sterker.

Aanstichter tegen wil en dank is Jack Jordan, een verwaaide crimineel die zowat de helft van zijn bestaan achter tralies heeft doorgebracht. Jack wil zijn leven beteren en bekeert zich tot God. Die nieuw gevonden houvast wordt zwaar door Inarritu opgeschroefd. Jack is compleet "in de Heer": tijdens de kerkdiensten zie je nét geen vurige tongen boven de gelovigen uitstijgen. De herboren christen tuigt zijn wagen op met godsdienstige slogans en stouwt hem vol met christelijke parafernalia. Dat uitgerekend deze man met zijn rijdende relikwie een tragische vloedgolf teweegbrengt, kan je niet anders dan een cynische - of absurde - speling van het lot noemen. Behalve zijn slachtoffers en zijn eigen gezin, sleept Jack in de ravage een stervende wiskundeprofessor mee, wiens vrouw op de valreep nog een

kind van hem wil, en een jonge vrouw die na een cocaïneverslaving het geluk vond in een middle class gezinsleven.

Iñarritú zet de verwoesting van deze levens totaal fragmentarisch en niet-chronologisch in beeld. Hij flitst koortsachtig achter- en vooruit in de drie verstrengelde familiedrama's. Die aanpak lijkt op papier misschien desoriënterend, hectisch en gezocht, maar het resultaat is verrassend helder, samenhangend én doelgericht. Iñarritú eist een verscherpte concentratie van zijn publiek; wie klaar wil zien, zal eerst zelf scherven moeten rapen. Door van de geheide narratieve structuur af te stappen en zijn scènes aan emoties en associaties tussen de personages op te hangen, dwingt hij zijn kijker tot betrokkenheid. *21 Grams* is gebaat bij die sterk intuïtief gestuurde opbouw. Genoemd naar het gewicht van een kolibrie, een stukje chocola of, naar verluidt, het gewicht dat de mens verliest op het moment dat hij sterft - in wezen dus "het gewicht van het leven" - profileert de film zich dan ook meer als een reflectie dan als een doordeweeks (melo)drama.

Iñarritú heeft voor *21 Grams* het verademende absurdisme, dat sporadisch opdook in “Amores Perros”, afgezworen. Dit keer dus geen keffers onder het parket, maar een pijnlijk donker verhaal waarin de immense, bijna ondraaglijke vluchtigheid van het leven zwaar doorweegt. Vaste chef foto Rodrigo Prieto vertaalt Inarritu's sombere impressie in een harde, kille fotografie, die vaak wreed is voor de personages en hun kwetsbaarheid onomwonden etaleert. "Monument" Sean Penn, Naomi Watts (“Mulholland Drive”) en een almaar fascinerender Benicio Del Toro zetten intense maar perfect gebalanceerde en naar de keel grijpende vertolkingen neer, onder de hoede van een bekommerde cineast die zijn personages met een immense breekbaarheid belast, maar hen anderzijds nooit in de steek laat.

Karin Seberechts